

Sygn. akt VII U 145/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Łukasz Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2015 r. w Warszawie

sprawy A. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą O. (...) A. R. (1) z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem A. R. (2)

na skutek odwołania A. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą O. (...) A. R. (1) z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 24 listopada 2014 r. znak: UBS/(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. R. (2) jako pracownik u płatnika składek A. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą O. (...) A. R. (1) z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 2 czerwca 2014 roku.

Sygn. akt VII U 145/15

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2014 r. ubezpieczona A. R. (1), złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział

w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 24 listopada 2014 r. nr (...) stwierdzającej, iż A. R. (2) jako pracownik u płatnika składek A. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą O. (...) A. R. (1), nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 czerwca 2014 r.

W uzasadnieniu odwołania, A. R. (1) podniosła, iż zatrudniała A. R. (2) za wynagrodzeniem, odprowadzała za pracownicę składki na ubezpieczenia społeczne, a A. R. (2) faktycznie wykonywała pracę. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, iż A. R. (2) jako pracownik A. R. (1), podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu począwszy od dnia 2 czerwca 2014 roku (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy podniósł, iż nie zostały udowodnione wymierne korzyści dla firmy (...) z tytułu zatrudnienia A. R. (2). Organ rentowy wskazał nadto, iż po odejściu A. R. (2), na zwolnienie lekarskie, na jej stanowisku pracy, żaden inny pracownik nie został zatrudniony, a obowiązki pracownicy, przejęła płatnik składek A. R. (1). W świetle podniesionej argumentacji organ rentowy podniósł, iż zatrudnienie dodatkowego pracownika w firmie nie było celowe, gdyż wszelkie obowiązki w prowadzeniu działalności, odwołująca mogła wykonywać samodzielnie. Organ rentowy podkreślił także okoliczność, iż A. R. (2) i Płatnik składek A. R. (1), są ze sobą spowinowacane, co daje podstawy do twierdzenia, iż zatrudnienie A. R. (2) miało na celu jedynie wyświadczenie przysługi bliskiej osobie. W ocenie organu rentowego zatrudnienie A. R. (2) miało charakter pozorny, zmierzało jedynie do obejścia przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uzyskanie korzyści w postaci zabezpieczenia z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (odpowiedź na odwołanie k. 5-6 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

A. R. (1) zamieszkała w W. przy ul. (...) lok. 14, w dniu 2 czerwca 2014 r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą O. (...) A. R. (1), o numerze NIP (...) nadanym w dniu 19 maja 2014 r. Firma funkcjonuje do chwili obecnej w siedzibie w miejscu zamieszkania A. R. (1). Przeważająca działalność gospodarcza firmy O. (...) A. R. (1) (na dzień 19 maja 2014 r.) polegała na niespecjalistycznym sprzątaniu budynków i obiektów przemysłowych według kodu PKD 81.21.Z. Następnie jako główny przedmiot działalności A. R. (1) przyjęto wyszukiwanie miejsc pracy i pozyskiwanie pracowników (kod PKD 78.10.Z), a pozostały zakres działalności firmy dotyczy; sprzedaży hurtowej odzieży i obuwia (kod PKD 46.42.Z), sprzedaży hurtowej pozostałych artykułów użytku domowego, (kod PKD 46.49.Z), sprzedaży detalicznej odzieży prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach (kod PKD 47.71.Z), sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet (kod PKD 47.91.Z), sprzątania specjalistycznego i niespecjalistycznego budynków i obiektów przemysłowych (kod PKD 81.21.Z, 81.22.Z), pozostałego sprzątania (kod PKD 81.29.Z), działalności usługowej związanej z administracyjną obsługą biura (kod PKD 82.11.Z), pozostałej pozaszkolnej formy edukacji gdzie indziej niesklasyfikowanej (kod PKD 85.59.B) oraz prania i czyszczenia wyrobów włókienniczych i futrzarskich (kod PKD 96.01.Z).

W dniu 2 czerwca 2014 r. A. R. (1) działając pod firmą O. (...) A. R. (1) zawarła z A. R. (2) zamieszkałą w K. K. 18a umowę o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku pomocy sklepowej, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2.767,31 zł brutto. Termin rozpoczęcia pracy, strony umowy określiły na dzień 2 czerwca 2014 r. (umowa o pracę dokumentacja akt rentowych karta nienumerowana).

W dniu rozpoczęcia pracy, A. R. (2) nie miała żadnych przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku pomocy sklepowej (zaświadczenie lekarskie dokumentacja akt rentowych karta nienumerowana). W pierwszym dniu pracy, odwołująca odbyła szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dokumentacja akt rentowych karat nienumerowana).

Pracodawczyni A. R. (1), zgłosiła A. R. (2) do ubezpieczeń: emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego od dnia nawiązania stosunku pracy tj. od dnia 2 czerwca 2014 r. (zgłoszenie do ubezpieczeń dokumentacja akt rentowych karat nienumerowana).

Do obowiązków A. R. (2) zatrudnionej jako pomoc sklepową, należało punktualne otwieranie i zamykanie sklepu, dbanie o porządek w sklepie i w magazynie, regularne sprzątanie sklepu i magazynu, odbiór oraz rozkładanie towaru na pułkach i wieszakach, sprzedaż stacjonarna w sklepie, pomoc w sprzedaży bazarowej, prasowanie odzieży w miarę potrzeby, pakowanie adresowanie i wysyłanie odzieży zgodnie z zamówieniem oraz inne zadania wynikające z

zajmowania stanowiska -zlecone przez pracodawcę (zakres obowiązków A. R. (2) dokumentacja akt rentowych karat nienumerowana).

R. R. działający jako pełnomocnik płatnika składek, wraz z ww. A. R. (1) dokonywali przelewów wynagrodzenia A. R. (2) ze wspólnego rachunku bankowego, z którego potrącali składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Urzędu Skarbowego (przelewy dokumentacja akt rentowych karaty nienumerowane).

W celu weryfikacji prawidłowości zgłoszenia ubezpieczonej A. R. (2) do ubezpieczeń społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wszczął w dniu 25 września 2014 r. postępowanie wyjaśniające wobec płatnika składek A. R. (1) oraz ubezpieczonej A. R. (2) (zawiadomienia dokumentacja akt rentowych).

Płatnik składek, w związku z otrzymanym zawiadomieniem złożyła do (...) Oddziału ZUS wyjaśnienia, iż A. R. (2) zatrudniona w firmie O. (...) A. R. (1) wykonywała na podstawie umowy o pracę, prace pomocnicze oraz porządkowe, a także sprzedaż odzieży zgodnie z pisemnym zakresem obowiązków przedstawionym pracownicy. A. R. (1) podała, iż sprawowała bezpośredni nadzór nad pracownicą. Płatnik składek w pisemnym wyjaśnieniu złożonym do ZUS, wskazała, iż obecnie sklep, w którym pracowała A. R. (2) funkcjonuje w ograniczonym zakresie, albowiem brak pracownicy z powodu występującej u niej choroby, skutkuje prowadzeniem działalności jedynie przez kilka godzin dziennie przez samą A. R. (1). Organ rentowy w toku postępowania wyjaśniającego skierował nadto zawiadomienie o złożeniu pisemnych wyjaśnień w sprawie prawidłowości zatrudnienia A. R. (2), do świadków P. G., K. K. (1) oraz pełnomocnika płatnika składek-R. R. (zawiadomienia –dokumentacja akt rentowych). W wyjaśnieniach skierowanych do ZUS (...) Oddział w W. P. G. wskazał, iż A. R. (2) podróżowała z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania pracy Busem, a niekiedy świadek samodzielnie podwoził A. R. (2) do pracy w W., ze względu na jego miejsce zamieszkania na trasie, którą podróżowała zainteresowana. Świadek wskazał, iż pomoc w sklepie w W. zainteresowana świadczyła od czerwca 2014 r., Była widywana przez świadka G. w toku pracy w sklepie jak i podczas zamykania sklepu. W toku postępowania wyjaśniającego, R. R.- mąż A. R. (1) (okoliczność bezsporna) w złożonych wyjaśnieniach wskazał, iż A. R. (2)- tj. jego matka, a teściowa A. R. (1), przed podjęciem zatrudnienia w charakterze pomocy w sklepie, pracowała na rzecz syna i synowej jako opiekunka do ich małoletnich córek. W pracy w sklepie zajmowała się natomiast przygotowaniem sklepu i magazynu, sprzątaniami, układaniem towaru oraz pełnieniem dyżurów w sklepie. Również wyjaśnienia świadka K. K. (1) potwierdzały okoliczność pracy A. R. (2) w sklepie (...) (pisemne wyjaśnienia świadków zatrudnienia A. R. (2) dokumentacja akt rentowych karty nienumerowane). W toku postępowania administracyjnego. Organ rentowy dysponował nadto informacją, iż w miesiącu czerwcu A. R. (2) korzystała z transportu osób firmy (...) z siedzibą w miejscowości G. (oświadczenie -dokumentacja akt rentowych k. nienumerowana).

W oparciu o analizę danych zaewidencjonowanych na koncie płatnika, w tym danych o zgłoszeniach A. R. (2) do ubezpieczeń społecznych od dnia 2 czerwca 2014 r. oraz

o dokumentację złożoną w postępowaniu wyjaśniającym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W., wydał w dniu 24 listopada 2014 r. decyzję nr (...) w której stwierdził, że A. R. (2) jako pracownik u płatnika składek A. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą O. (...) A. R. (1), nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu od dnia 2 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wyjaśnił, iż dokumenty zgromadzone w postępowaniu wyjaśniającym nie potwierdzają faktycznego wykonywania obowiązków zgodnie z umową o pracę zawartą pomiędzy płatnikiem składek, a A. R. (2). W ocenie organu, przedstawione w sprawie dowody świadczyły jedynie o zawarciu umowy o pracę pomiędzy A. R. (1) i A. R. (2) w celu uzyskania prawa do świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ostatecznie Zakład Ubezpieczeń Społecznych w przedmiotowej decyzji, w oparciu o treść art. 58 kodeksu cywilnego w zw. z art. 300 kodeksu pracy, uznał że czynność zgłoszenia A. R. (2) do ubezpieczenia jako sprzeczna z zasadami współzycia społecznego -jest nieważna (decyzja dokumentacja akt rentowych karta nienumerowana).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła płatnik składek A. R. (1) inicjując tym samym niniejsze postępowanie odwoławcze (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W toku postępowania, Sąd Okręgowy na podstawie dowodu z zeznań świadka R. R. – tj. męża odwołującej i syna A. J. (k. 33-34 a.s.), ustalił, iż odwołująca A. R. (1) prowadzi działalność gospodarczą O. (...). A. R. (1) od czerwca 2014 r. Działalność ta polegała na prowadzeniu handlu ubrań markowych oraz handlu internetowym. W okresie poprzedzającym prowadzenie działalności gospodarczej, odwołująca pracowała w Norwegii w biurze jako asystentka przez około półtora roku. Do Rzeczypospolitej Polskiej odwołująca wraz z mężem na przełomie 2010/2011 roku. Następnie odwołująca przebywała na urlopie macierzyńskim i wychowawczym z tytułu urodzenia trzeciej córki. Działalność gospodarcza odwołującej O. (...). A. R. (1) funkcjonuje nadal. A. R. (1) obecnie uczęszcza na trzeci roku studiów zaocznych na kierunku wychowanie fizyczne. Mąż odwołującej studiuje dziennie na kierunku europeistyka. Z uwagi na kontynuowanie studiów wyższych i konieczność opieki nad córkami, małżeństwo R. potrzebowało pracownika do pomocy przy prowadzeniu handlu odzieżą. Odwołująca wraz z mężem uznali, że najlepszym pracownikiem będzie członek rodziny w osobie A. R. (2) -(występującej w niniejszym postępowaniu w charakterze osoby zainteresowanej). Prowadzeniem sklepu zajmowała się odwołująca oraz księgowa, a zainteresowana –miała docelowo obsługiwać klientów i wykonywać czynności pomocnicze. Zainteresowana dojeżdżała z K.- K. do W. i pracowała na pełny etat. Przed podjęciem zatrudnienia odwołująca oraz jej mąż dowiedzieli się, że A. R. (2) ma odbyć wizytę lekarską z powodu schorzeń narządu wzroku oraz kręgosłupa. W 2010 roku zainteresowana ubiegała się o rentę z tytułu niezdolności do pracy, jednakże stwierdzone przez lekarzy orzeczników ZUS schorzenia jej zdrowia, nie kwalifikowały A. R. (2) do uznania jej za osobę niezdolną do pracy w związku z powyższym zainteresowana nie była uprawniona do świadczeń rentowych (decyzja organu rentowego z dnia 10 listopada 2010 r. k. 42 a.s.). W dniu zawarcia umowy o pracę z zainteresowaną, również lekarz medycyny pracy, oceniający ogólny stan zdrowia A. R. (2), nie stwierdził przeciwwskazań do wykonywania przez nią pracy na stanowisku pomocy sklepowej (zaświadczenie – dokumentacja akt rentowych k. nienumerowana).

W oparciu o zeznania świadka D. B.- prowadzącego działalność gospodarczą – w zakresie usług reklamowych, Sąd Okręgowy ustalił, iż w sklepie odwołującej przeprowadzono zlecone formy reklamy. Podczas wykonywania zlecenia D. B. przebywał w sklepie odwołującej około 5, 6 -krotnie w skali miesiąca. Podczas wizyt w sklepie (...) widywał odwołującą pracującą na stanowisku pomocy sprzedawcy. Sklep odwołującej funkcjonuje do chwili obecnej (zeznania świadka D. B. k. 34 a.s).

Odwołująca na dzień 20 kwietnia 2015 r. nie zalegała w płatnościach kwot podatków wobec Urzędu Skarbowego oraz w płatnościach składek na ubezpieczenia społeczne wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zaświadczenia o niezaleganiu w płatnościach k. 43-44 a.s).

Na podstawie zeznań strony odwołującej oraz zainteresowanej, Sąd Okręgowy ustalił, iż A. R. (1) oraz A. R. (2) ustaliły, wysokość wynagrodzenia na podstawie średnich zarobków jakie otrzymują sprzedawcy powiększone o koszty podróży na trasie W.-K. K. i z powrotem. W okresie zatrudnienia zainteresowanej, A. R. (2) niekiedy dojeżdżała do miejscowości K. K., a czasami nocowała u syna i odwołującej. Zainteresowana pracowała od poniedziałku do piątku w godzinach od 11:00 do 19:00, a w sobotę od 10:00 do 14:00. Teściowa A. R. (1) pracowała w charakterze pomocy sprzedawcy w czerwcu 2014 r., przez kilka dni w lipcu 2014 r. oraz w styczniu 2015 r. Przerwa w zatrudnieniu była związana z nagłą chorobą zainteresowanej. A. R. (2) pracowała wcześniej u syna i synowej A. R. (1) jako niania małych dzieci odwołującej oraz jej męża w przeciągu roku. Wykonując prace jako niania nie miała poważnych problemów zdrowotnych, dlatego po zakończeniu pracy opiekunki, podjęła zatrudnianie w sklepie odwołującej pomimo długiej drogi dojazdu. Pierwsze problemy

z kręgosłupem zainteresowanej rozpoczęły się podczas wcześniejszej pracy w charakterze salowej w Szpitalu. W lutym lub marcu 2015 r. zainteresowana otrzymała diagnozę o guzie w okolicy lędźwiowej kręgosłupa, który uniemożliwiał jej chodzenie. W dniu 2 kwietnia 2015 r. zainteresowana przebyła zabieg usunięcia guza w szpitalu w P. (zeznania odwołującej oraz zainteresowanej k. 54-55 a.s). Przed zatrudnieniem zainteresowanej na stanowisku pomocy sklepowej również odwołująca oraz jej mąż nie mieli wiedzy o nasilonych problemach zdrowotnych A. R. (2), w szczególności wobec niestwierdzonych przez lekarza medycyny pracy przeszkód medycznych w świadczeniu pracy przez zainteresowaną -w dniu zawarcia umowy o pracę tj. w dniu 2 czerwca 2014 r.

Pod nieobecność A. R. (2), odwołującej pomagał mąż, który zajmował się dziećmi, a odwołująca w tym czasie mogła prowadzić sklep z odzieżą. Odwołująca nie zdecydowała się na zatrudnienie innej osoby w miejsce zainteresowanej, albowiem nie miała przekonania, do rzetelności świadczonych usług przez innych pracowników, w szczególności w zakresie zgodności ilości towarów odzieży markowej z ilością faktycznie zawieranych transakcji (zeznania odwołującej oraz zainteresowanej k. 54-55 a.s.).

W dalszym toku postępowania Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodu z opinii biegłych sądowych specjalistów, że stan zdrowia zainteresowanej pozwalał jej na podjęcie zatrudnienia od 2 czerwca 2014 r. na czas nieokreślony w ramach ośmiogodzinnego dnia pracy, również z uwzględnieniem dojazdu do miejsca zatrudnienia na dystansie 100 km w jedną stronę. W okresie poprzedzającym rozpoczęcie pracy dolegliwości bólowe odwołującej nie występowały. Ból kręgosłupa nasilił się w październiku 2014 r. Przedstawiona do akt sprawy dokumentacja leczenia zainteresowanej nie zawiera żadnych wpisów, które odzwierciedlałyby taki stopień narządu ruchu, który uniemożliwiałby zainteresowanej pracę od dnia 2 czerwca 2014 r. (postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty ortopedy i internisty k. 56 a.s., dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu ortopedii M. G. z dnia 23 czerwca 2015 r., sporządzonej na podstawie analizy dokumentacji lekarskiej A. R. (2) k. 68-70 a.s.,).

Również w zakresie przyczyn internistycznych zainteresowana A. R. (2) nie była osobą niezdolną do pracy w dniu 2 czerwca 2014 r., a wobec powyższego mogła podjąć w tym dniu pracę na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w ramach ośmiogodzinnego dnia pracy z uwzględnieniem konieczności dojazdu do miejsca pracy na dystansie 100 km w jedną stronę, w szczególności przy uwzględnieniu okoliczności, iż zainteresowana, w tygodniu nocowała u odwołującej i nie musiała pokonywać codziennie dystansu wymienionej trasy (na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu chorób wewnętrznych dr n. med. J. K., sporządzonej na podstawie analizy dokumentacji medycznej zainteresowanej k. 73 a.s.).

Na rozprawie kończącej postępowanie w sprawie, odwołująca podtrzymała wnioski w zakresie uwzględnienia jej odwołania i zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, iż A. R. (2) jako pracownik u A. R. (1) prowadzącej działalność handlową A. R. (1), podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 czerwca 2014 r., a zainteresowana poparła stanowisko odwołującej. Strony te, nie złożyły żadnych zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii i chorób wewnętrznych i nie składały innych wniosków dowodowych (k. 88-89 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na dowodów osobowych z zeznań świadków R. R. (k. 33-34 a.s.), D. B. (k. 34 a.s.), które uznał za wiarygodne, wewnętrznie spójne, i logiczne. Zeznania tychże świadków znalazły swoje odzwierciedlenie w wyjaśnieniach świadka P. G. oraz K. K. (1) złożonych w toku postępowania administracyjnego w ZUS, którzy wyjaśnili pisemnie, iż mieli kontakt z odwołującą ze względu na miejsce jej zamieszkania (jak w przypadku świadka G.), czy też bezpośrednio obserwowanie pracy zainteresowanej w sklepie przy ul. (...) w W., ze względu na sąsiedztwo świadczonych usług (przez świadka K. K. (2)). Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, wysoki walor dowodowy zeznań wskazanych świadków do rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie. Sąd Okręgowy za w pełni wiarygodne i istotne uznał również zeznania świadka R. R. (k. 33-34 a.s.), albowiem jako osoba bliska odwołującej znał szczegóły zatrudnienia zainteresowanej, motyw zatrudnienia matki, jej doświadczenie zawodowe oraz rodzaj wykonywanych obowiązków w firmie (...). Sąd Okręgowy dokonał ustaleń faktycznych w sprawie również na podstawie zeznań odwołującej oraz zainteresowanej (k. 54-55 a.s.). Zeznania prezentowały spójny obraz zdarzeń; tj. okoliczności nawiązania współpracy, sposób i terminy wykonywania pracy przez zainteresowaną, wyjaśniały kwestię okresowej niedyspozycji zainteresowanej w miejscu pracy i nie przeczyły w jakikolwiek sposób treściom zeznań świadków oraz dowodom w postaci dokumentów. W toku postępowania Sąd Okręgowy oparł się również na dowodach przedstawionych do akt sprawy, w postaci umowy o pracę, zawartej pomiędzy odwołującą i zainteresowaną, dokumentacji schorzeń A. R. (2) oraz dokumentacji leczenia i okresów niezdolności do pracy odwołującego, które w sposób nie budzący żadnych wątpliwości Sądu korespondowały z treścią zeznań świadków oraz odwołującej i zainteresowanej. Sąd Okręgowy ustalił okoliczności stanu faktycznego także w oparciu o opinie biegłych sądowych ortopedy oraz internisty (k.68-70, 73 a.s) albowiem zostały wydane w zakresie naczelných

schorzeń istniejących u zainteresowanej. Opinie biegłych są wyczerpujące i sporządzone w sposób jasny i logiczny. Biegli są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Tutejszy Sąd uznał również, iż złożone do akt sprawy na zaświadczeniach Urzędu Skarbowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż powyższy, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie A. R. (1) od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., z dnia 24 listopada 2014 r. znak: UBS/(...) są zasadne i skutkują zmianą zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy podkreśla, iż jedyną kwestią sporną niniejszego postępowania odwoławczego było jednoznaczne ustalenie czy zainteresowana A. R. (2) na podstawie zawartej z A. R. (1) umowy o pracę, podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, a w związku z tym była uprawniona do korzystania ze świadczeń zgromadzonych w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Aby rozstrzygnąć tę kwestię, należało dokonać wykładni przepisów ustawy systemowej tj. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U.2015.121 j.t.) w zakresie w jakim reguluje podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają m.in. pracownicy. Obowiązek natomiast podlegania ubezpieczeniom chorobowemu i wypadkowemu jest konsekwencją podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, co wynika wprost z treści art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej.

Przechodząc do kwestii okresów trwania podlegania wskazanym ubezpieczeniom, Sąd Okręgowy odwołał się do przepisu art 13 pkt 1 ustawy systemowej, z zgodnie z którym, dla pracowników (podleganie ubezpieczeniom społecznym) jest to okres od dnia nawiązania stosunku pracy, aż do dnia ustania tego stosunku. Na gruncie niniejszej sprawy okolicznością bezsporną było zawarcie przez odwołujących umowy o pracę w dniu 2 czerwca 2014 r., faktyczne rozpoczęcie pracy nastąpiło również w dniu 2 czerwca 2014r., zaś do zakończenia stosunku pracy nie doszło, albowiem, A. R. (2) została zatrudniona na umowę na czas nieokreślony, a obowiązki pomocy sklepowej A. R. (1) wykonuje do chwili obecnej w wyłączeniem okresu niezdolności do pracy oraz okresem rekonwalescencji. Wobec powyższego Sąd Okręgowy zważył, iż badany w niniejszej sprawie okres podlegania ubezpieczeniom społecznym przez pracownicę A. R. (2) rozpoczął się w dniu 2 czerwca 2014 r., co potwierdza także deklaracja zgłoszeniowa złożona przez płatnika składek do ZUS (dokumentacja akt rentowych).

Sąd Okręgowy podkreśla, iż zgodnie z art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku jest – w świetle art. 22 § 1 k.p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach osobistego podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem. Celem i zamiarem stron umowy o pracę winna być faktyczna realizacja treści stosunku pracy, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za pracę.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że strony zawarły umowę o pracę, która była faktycznie wykonywana przez A. R. (2). Pracownica w dniu zawarcia umowy o pracę i przystąpienia do jej wykonywania nie miała jakichkolwiek przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku pomocy sklepowej. Sąd Okręgowy zwraca uwagę, iż obowiązki powierzone zainteresowanej (zatrudnionej uprzednio na stanowisku salowej oraz opiekunki do dzieci), nie wymagały specjalistycznych kwalifikacji w zakresie sprzedaży. W ocenie Sądu obowiązki zainteresowanej miały jedynie charakter pomocniczy. Zainteresowana nie prowadziła bowiem

samodzielnie rachunkowości firmy, nie dysponowała budżetem firmy przy prowadzeniu sklepu, a jedynie wykonywała powierzone jej funkcje pomocnicze takie jak pomoc w obsłudze klienta, pomoc w realizacji zleceń, sprzątanie magazynu oraz sklepu, okazjonalne prasowanie odzieży. Sąd Okręgowy zważył, na okoliczność, iż odwołująca jest osobą studiującą, wraz z mężem posiadającym również status studenta prowadzi firmę, wychowuje trzy córki oraz kontynuuje studia wyższe. Powyższe prowadzi Sąd Okręgowy do przekonania, iż stworzone stanowisko pracy dla zainteresowanej, było w świetle sytuacji życiowej odwołującej oraz jej męża w pełni uzasadnione. Stanowisko pracy zostało zaproponowane zainteresowanej, która jest dla odwołującej teściową. Sąd Okręgowy podkreśla natomiast, iż przepisy prawa nie przewidują zakazu zatrudniania osób bliskich, w szczególności na gruncie niniejszej sprawy -ze względu na zaufanie jakim odwołującą darzy członek rodziny w osobie A. R. (2).

Zdaniem Sądu okoliczność świadczenia pracy A. R. (2) potwierdzili wszyscy świadkowie, zeznający w sprawie: R. R., D. B. (k.33-34 a.s) (np. odnośnie okoliczności zawarcia stosunku pracy, doświadczenia zawodowego odwołującej, faktycznego przebywania w sklepie z odzieżą i wykonywania czynności pomocniczych). Zeznania świadków były zgodne i logicznie się uzupełniały z zeznaniami świadków złożonych w postępowaniu administracyjnym (tj. świadka P. G. czy K. K. (1)). toteż Sąd Okręgowy uznał, iż wysoki walor dowodowy przy ustaleniu przebiegu i faktycznego zatrudnienia zainteresowanej. Sąd Okręgowy zważył przy tym, iż organ rentowy nie miał możliwości przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego (na podstawie zeznań świadków), natomiast na gruncie niniejszego postępowania odwoławczego, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym: w postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązują odstępstwa od ogólnych zasad dowodzenia podyktowane dążeniem do pełnego i wszechstronnego rozstrzygnięcia wszystkich kwestii spornych. W praktyce oznacza to, że w postępowaniu tym dopuszczalne jest wykazanie wszelkimi dowodami okoliczności, od których zależą uprawnienia do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, także wówczas, gdy z dokumentów wynika co innego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 września 1995 roku, II URN 23/95).

Zeznania świadków złożone w niniejszym postępowaniu odwoławczym nie były też sprzeczne z zeznaniami odwołującej oraz zainteresowanej oraz zebranych w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Przechodząc do kwestii okresowej niezdolności do pracy zainteresowanej, Sąd Okręgowy zważył, iż okoliczności pogorszenia stanu zdrowia A. R. (2) były zdarzeniami nagłym, nieprzewidywalnym w dacie zawarcia umowy o pracę. Zawierając umowę o pracę A. R. (2) nie miała żadnych przeciwwskazań do pracy na stanowisku pomocy sklepowej. Sąd Okręgowy zważył, iż ubezpieczona przedstawił wystarczającą dokumentację mogącą potwierdzić okoliczność braku przeciwwskazań medycznych do wykonywania pracy w firmie (...) przed przystąpieniem do pracy, a oceniający schorzenia zdrowotne zainteresowanej, Biegli sądowi (k. 68070, 73 a.s.), jednoznacznie potwierdzili, iż A. R. (2) była w pełni zdolna do pracy oraz pokonywania dystansu pomiędzy miejscem zamieszkania i wykonywania pracy.

W ocenie Sądu wynagrodzenie A. R. (2) określone w umowie o pracę nie jest wygórowane, biorąc pod uwagę standardy rynkowe wynagrodzenia na podobnych stanowiskach. Wysokość otrzymywanego wynagrodzenia jest realna biorąc pod uwagę aspekt zewnętrzny np. wysokość zarobków na podobnym stanowisku w innej firmie zajmującej się sprzedażą odzieży oraz uwzględniając koszty ponoszone w związku z dojazdem do miejsca zamieszkania zainteresowanej.

Sąd Okręgowy uznał, iż na gruncie niniejszej sprawy, nie ujawniły się żadne przesłanki mogące mieć znaczenie aby przyjąć, że stosunek łączący odwołującą oraz zainteresowaną nie spełniał wszystkich cech stosunku pracy. Praca A. R. (2) była pracą osobistą przy uwzględnieniu jej podległości w stosunku do pracodawcy, wykonywana była na rzecz i ryzyko pracodawcy i miała odpłatny charakter. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że strony zawarły od razu umowę o pracę na czas nieokreślony. Podobnie nie miało zdaniem Sądu żadnego znaczenia to, że za A. R. (2) w trakcie zwolnienia lekarskiego nie została zatrudniona inna osoba. Zgodnie z doświadczeniem życiowym należy uznać decyzję pracodawcy w tej kwestii. Zdaniem Sądu praca zainteresowanej w zakresie pomocy sklepowej mogła być kontynuowana po powrocie ubezpieczonej ze zwolnienia lekarskiego.

Konkludując powyższe rozważania, wobec wykazania w toku postępowania odwoławczego, że ubezpieczoną pracownicę łączył z odwołującą-płatnikiem składek, stosunek pracy, który był faktycznie realizowany, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję o czym orzekł jak w sentencji wyroku z dnia 10 września 2015 r. sygn. akt VII U 145/15.

J.R.